

Zoeken naar antwoorden op levensvragen

Naam: Arjan Baan
Leeftijd: 36
Woonplaats: Bruchem
Beroep: Evangelist en directeur Stichting Heart Cry
Kerkverband: Protestantse Kerk in Nederland
Positief punt LCJ: „Bewogen, gedegen, sterk op het hart van jongeren gericht, goed Bijbelstudiemateriaal.”

Naam: Laurens Kroon
Leeftijd: 37
Woonplaats: Woerden
Beroep: Directeur Jeugdbond Gereformeerde Gemeenten (JBGG)
Kerkverband: Gereformeerde Gemeenten
Positief punt Heart Cry: „Een luis in de pels die de vinger op zere plekken in de kerk legt. Dat dwingt ons tot nadenken.”

Naam: Kees van Vianen
Leeftijd: 49
Woonplaats: Nieuwpoort
Beroep: Bureau manager Landelijk Contact Jeugdwerk Christelijke Gereformeerde Kerken (LCJ)
Kerkverband: Christelijke Gereformeerde Kerk
Positief punt JBGG: „Betrouwbaar, stabiel en innovatief.”

Kees van Vianen, Arjan Baan en Laurens Kroon, alle drie nauw betrokken bij jongerenavonden, herkennen dat veel jongeren bezig zijn met levensvragen. Tegelijk ervaren ze spanning over en weer als het gaat om de antwoorden die worden gegeven. beeld Sjaak Verboom

beeld JBGG

beeld Jaco Klamer

beeld Jaco Klamer

beeld VidiPhoto

beeld André Dorst

tekst Corine Bruggink
en Evert van Dijkhuizen

Jongeren zijn door God op hun hart gebonden en moeten aan de hand geleid worden tot Christus. Vanuit die overtuiging zetten Arjan Baan (Heart Cry), Laurens Kroon (JBGG) en Kees van Vianen (LCJ) zich in voor jongerenwerk. „Heart Cry legt vingers op zere plekken van de kerk, maar ik ben lang niet met alle vingers even blij.”

Bemoedigend. Zo heeft Baan de serie over de verschillende jongerenavonden in deze krant ervaren. „Er is iets gaande. Jongeren zijn op zoek naar antwoorden op levensvragen.” Kroon deelt dat laatste. „Ik ben verwonderd dat honderden jongeren de Zin-in-avonden bezoeken en rondom Gods Woord bezig zijn.” Van Vianen: „Het Woord is aan het woord. Als een jongere aangeeft dat hij op een jongerenavond voedsel voor zijn ziel krijgt, is dat verblijdend.”

Hoe ervaart u het aanbod van jongerenavonden?
Van Vianen: „Het is een lappendeken aan initiatieven. Er is sprake van een golfslag in de jeugdcultuur. Op dit moment zijn de Zin-in-avonden populair. Dat kan zo weer over zijn. Zo nuchter moeten we zijn.”
Kroon: „We spreken bewust niet over succes. Ik betwijfel of het positief is dat er zo veel te kiezen valt in jeugdland. Het

grote aanbod zaait verwarring. We moeten ervoor waken dat jongeren in het kerkelijke diepe gegooid worden en vervolgens van de kerk afdriven. Laat ze wortelen in de kerkelijke gemeente waartoe ze behoren.”
Baan: „Wat is je vrees? Op het moment dat jongeren geen antwoorden krijgen op de vragen van hun hart, gaan ze zoeken. Dat kan in de breedte.”

Is er sprake van concurrentie of overlap?
Kroon: „Dat veel jongeren uit de Gereformeerde Gemeenten de avonden van Jij daar! bezoeken, laat zien dat het jeugdwerk in onze gemeenten niet volmaakt is. Naast al het goede zijn er ook zwakheden. Jongeren willen zich spiegelen aan andere meningen. Ik vind het zorgelijk dat aan die spiegeling geen leiding wordt gegeven door Jij daar!”

Baan: „Jongeren zijn vaak bezet door één vraag: Hoe kom ik aan het heil? Ze zijn op zoek naar vrede met God, hoop en perspectief. Wordt dat in veel gemeenten niet bedekt aangeboden?”

Kroon: „Die boodschap klinkt helder op Zin-in-avonden. Jongeren horen concreet hoe God in harten werkt. Authentiek, dat spreekt jongeren aan.”

Van Vianen: „De Heere maakt van dood levend. Die boodschap is klip-en-klaar en zou nog duidelijker kunnen klinken. Ook door middel van persoonlijke geloofsgetuigenissen. Geef ruimte in gespreksgroepen voor zulke momenten, maar organiseer het niet zoals op avonden van bijvoorbeeld Heart Cry gebeurt. Daar wil ik dit aan toevoegen: ik hoor liever een eerlijk getuigenis van een stotteraar dan een gelikt verhaal.”

Baan: „Het getuigenis is een onderdeel van de gemeenschap

der heiligen. Heart Cry wil daarmee duidelijk maken: God werkt ook in 2010!”

Bestaat er ruimte voor nieuwe initiatieven?

Baan: „Dat is voor mij een serieuze vraag. Specifiek voor jongeren die zich te buiten gaan in keten. Hoe bereiken we hen?”
Kroon: „Die vraag houdt mij ook bezig. In plaatselijke kerkelijke gemeenten proberen we de jongeren die niet geïnteresseerd zijn toch via verenigings- en catechisatieavonden te bereiken door praktische thema's te behandelen, zoals alcoholgebruik.”

Baan: „Heart Cry hanteert het statement: We willen geen boeken entertainen, maar schapen weiden. Alhoewel randkerkelijke jongeren snakken naar warmte willen we niet alles uit de kast halen om deze doelgroep te trekken en te vermaken. Toch is het ons verlangen om ook voor hen iets te betekenen. We bezoeken ze al jaren bij refocafés, tonen interesse in hun vragen en proberen in liefde hun harten te bereiken.”

Van Vianen: „Ik pleit daarbij voor een rustig traject. De relatie met deze jongeren is belangrijk. Het investeren daarin kost tijd. Ze moeten pastoraal begeleid worden. De kerk is daarvoor de juiste plaats.”

Hoe verhouden zich kerkelijk gebonden jongerenavonden tot interkerkelijke stichtingen als Jij daar! en Heart Cry?

Kroon: „We leven in een vrij land. Iedereen mag dus organiseren wat hij wil. Maar de zorg voor jongeren is primair de taak van de kerk. Met nieuwe initiatieven binnen de bandbreedte van Schrift en belijdenis heb ik minder moeite. Ik merk echter dat jongeren vaak verward terugkeren van verschillende bijeenkomsten van Jij daar! en Heart Cry die zich buiten de gereformeerde theologie bewegen.”

Van Vianen: „Wat kun en wil je aan het shoppedrag van jongeren doen? Interkerkelijke jongerenavonden houden ons een spiegel voor. We kunnen ervan leren. Als LCJ willen we nadenken over betrouwbare

interkerkelijke initiatieven. Dat heeft tijd nodig. Toch zullen we dan meer jongeren kunnen bereiken. Landelijke initiatieven hebben voor mij echter geen prioriteit. Het hart van het jongerenwerk ligt in de kerkelijke gemeente.”

Kroon: „Ik wil meedenken over gezamenlijke initiatieven, maar mijn roeping ligt allereerst in de Gereformeerde Gemeenten.”

Baan: „Gods bedoeling is de kerkelijk gemeente; dat is duidelijk. Heart Cry heeft echter bestaansrecht omdat kerkenraden en predikanten zaken laten rusten. Denk aan onderwerpen als het welmenend aanbod van genade en de levensheiliging. De verdeeldheid is een pijnpunt van onze gezindte. Waar is de eenheid? Jongeren waarderen interkerkelijke samenkomsten, waar ze in Jezus' Naam vergaderd zijn.”

Hoe gaat u om met jongeren die het risico lopen te vervreemden van hun eigen kerk, omdat ze interkerkelijke avonden bezoeken?

Van Vianen: „Openheid is belangrijk. Nadat ik zelf een keer een Jij daar!-avond bezocht had, stroomden de mails binnen. Ik was er gespot en kreeg vragen wat ik ervan vond. Als jongeren op de jeugdvereniging daarover discussies owerpen en daarin gaan drammen en drijven, stopt het voor mij. In een privégesprek wil ik er best over doorpraten, maar niet publiekelijk.”

Kroon: „Mee eens. In het begin zat ik er strakker in, maar dat werkt niet. Ik ben oprecht benieuwd wat jongeren aantrekt in interkerkelijke activiteiten en wat ze missen in hun eigen gemeente. Ik heb niet de oplossing, maar samen kun je er wel naar zoeken. Als er een spiegel voor te houden is, moet je dat accepteren. Ik schep ruimte in gesprekken voor deze vragen. Maar ik vraag ook van jongeren dat ze aandacht hebben voor de cultuur van hun eigen gemeente en dat ze hun gemeente trouw blijven.”

Baan: „Ik ontken die vervreemding niet, maar wij zeggen altijd tegen onze bezoekers: Wees trouw aan je deel en dien

het geheel. De houding van een predikant of ouderling is belangrijk. Hoe gaan zijzelf met kritische vragen van jongeren om? Stel je kwetsbaar op en spreek over je persoonlijk geestelijk leven met de Heere God.”

Wordt een interkerkelijke conferentie van Heart Cry niet gemakkelijk een plaats waar jongeren afgeven op hun kerk?

Baan: „Met die motivatie bezoeken jongeren onze conferenties niet. Ze komen er met levensvragen. Ik ben me ervan bewust dat er tijdens een conferentie wel eens onderling gesproken wordt over de zorgen in de eigen gemeente. Dat kan conflicten oproepen. Dat jongeren na een conferentie hun kerkenraad bevragen en aangeven wat ze missen in hun gemeente is begrijpelijk. Er zijn jongeren die belijden dat ze eerst blind waren en nu zien. Als dat vervolgens niet overgenomen wordt door hun predikant of kerkenraad en ze soms geestelijk in elkaar geslagen worden, begint het vervreemdingsproces. Zie in dit verband de reactie van de Farizeeërs in Johannes 9 op de genezing van de blindgeborene. Mijn advies is: bemoeidig en begeleid zo'n jongere.”

Kroon: „Heart Cry stimuleert ons transparant en helder te zijn. Spreken wij in onze kerken niet te bedekt over het geloof? Anderzijds vind ik het moeilijk als jongeren aangeven dat ze tijdens een Heart Cry- of Jij daar!-avond ineens het licht gezien hebben. Waarom daar wel en bij ons niet? Ik zie die geestelijke zoektocht graag in de eigen gemeente. Laat de leider van de jeugdvereniging schuurpaal zijn, zodat jongeren in hun eigen gemeente antwoord op levensvragen krijgen. En een ambtsdrager met geestelijke levenswijsheid mag een jongere best eerlijk vragen stellen. Er is altijd kaf onder het koren.”

Van Vianen: „Er is veel onkunde onder jongeren. Ze moeten allereerst toegerust worden in het abc van het geloof. Tijdens een Heart Cry-conferentie op zondagavond kunnen er door de sfeer en het gevoel initiatieven ontstaan en dingen gezegd worden die op de avond ervoor

niet denkbaar zijn. Daarin is leiding nodig, zodat we leren onderscheiden wat uit de Heilige Geest en wat eigen emotie is. We moeten een jongere aan de hand tot Christus leiden. Het is drie-twee-één: drie stukken, twee wegen, één Naam.”

Jongeren vinden een goede sfeer belangrijk; wat doet u daarmee?

Baan: „Geen lichtjes op Heart Cry. De Bijbelse boodschap staat absoluut centraal. We steken niet in op een huiskamersfeer, zoals Jij daar!”

Van Vianen: „Soms kan een gewone activiteit bijzonder worden door sfeer en gezelligheid. Als ik zie hoe jongeren op een avond van Jij daar! persoonlijk begroet worden, vind ik dat mooi en waardevol.”

Kroon: „Een gezamenlijke maaltijd tijdens de Zin-in-avonden werkt een positieve betrokkenheid uit.”

Hebben de jongerenavonden toekomst?

Kroon: „De jeugdbond is in ontwikkeling en wil in gesprek blijven met jongeren. Toch wil ik graag hoger opzien dan de organisatiestructuur. Het is niet mijn kerk, maar Zijn kerk. De toekomst is eveneens Gods werk.”

Baan: „Er is ook grote behoefte aan toerusting rond thema's als discipelschap en geestelijke groei. Daar willen we in kleinere samenkomsten aandacht aan besteden. We merken overigens dat via de jongeren steeds vaker op de ouders worden bereikt. Zie Maleachi 4:6.”

Van Vianen: „Ik maak me sterk voor jeugdwerk in de bedding van de kerkelijke gemeente. Ik ben ervan overtuigd dat we op deze wijze meer jongeren bereiken. We moeten er zijn op de kruispunten waar jongeren met hun levensvragen samenkomen. Als het plaatselijke jeugdwerk gaat bloeien, is me dat alles waard.”

Dit is het zevende en laatste deel in een serie over jongerenavonden.

refdag.nl/jongerenavonden voor een video over jongerenavonden.

„Als luis in de pels stimuleert Heart Cry de kerken om transparant en helder te zijn”